

Η BENTETTA

[Μυθιστόρημα υπό A. FERGUSON]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

«Ο Βάρθος κι' θά Μάζος μπήκαν στήν ταβέρνα. Τότε' έγινε τώδεια στά πόδια. Μιά σκέψι μόνον ξεκαμανά νά φύγω από τον τόπο και νά μήν ξαναγυρίσω πιετέ. Περνούσα απέξιν από το ταμιευτήριο. Μπήκα μέσα, σήκωσα τά λίγα λεπτά μου κ' έτρεξα στό λιμάνι. Το καλό μας κοιτάειρη τερ ήταν έκει. Πήδησα μέσα, κρύφηκα, έπειτα έκρυψα και τά λεπτά μου στήν καυτουρικένια ζώνη που φορούσα.

«Η καρδιά μου κτυπούσε, τό κεφάλι μουγγύριζε, αρρώστησ' απ' το φόρο... Εύτυχως, φύγαμε πολὺ γρήγοραγιά νά φαρέψουμε. Έδούλευα μέσα τους συντρόφους μου, έτρωγα μαζί τους κι' έληγτην ώρα έσυλλογιζόμουν :

Τί φέύμα νά τους πώ, γιά νά μέ βγάλουν και νά μάφισουν σε κανένα μέρος της άκρογιαλάδας;... Από κεϊ θά πηγαίνα σε κανένα άλλο λιμάνι και θά μπαρχαρίζομουν στό πρώτο βαπτόρι που θά μ' επήγανε μακριά, μακριά από τη Νέα Ζηλανδία κι' από τους Μπαρμπούτζηδες.

«Δεν έτολμούσα νά τους πώ την άληθινη ιστορία. Δεν ήταν, βλέπετε, πατριώτες μου, και δέν θά μπορούσαν νά καταλάβουν τι θά πή συκελιανή βεντέτα. Θά μ' έπερναν ίσως γιά τρελλό και θά μέ κορόδευναν. Μά μέ το δίκηρο τους! γιατί ήταν ποτέ δυνατό νά πιστέψουν, διτε δύο κοτέλην άνδρες ξαμπαν χιλιάδες μίλια ταξείδι μόνο, και μόνο γιά νά σκοτώσουν ζνα πατέι σαν και μένα;

«Άλλα έκει που έφαγα νά βρω χαμιτά αιτία, καμια μά πρόφεση, γιά νά βγω έξω, σηκώθηκε η τρικυμία. «Έτσι αύτό που ήθελα, θά γίνουνταν μονάχο του. Γιατί άλλο που δέν ήθελαν κι' οι σύντροφοί μου, παρά νά μπορέσουν γά μπούν στό πλησιέστερο λιμάνι. Φθάνει μόνο νά μήν ήταν το Νόρθπορτ, άπου μ' έπεριμεναν οι Μπαρμπούτζηδες!

«Τότε μ' άρπαξε τό καλότυχο έκεινο χύμα και νά μέ σίγουρος, έξασφαλισμένος έδω πέρα, μέ την καλή σας συντροφιά. Πήγα μου, σινιόριο, δέν είχα τύχη που έπεισε στό Σπαθωνής;

«Οι σύντροφοί μου, που δέν μπόρεσαν νά μού δώσουν βοήθεια, θά νομίζουν πώς πνίγηκα. Ο Βάρθος θά τους άκουση βέ-

Εξ

Ο Μάζος δέν μ' έγνωσες...
(Σελ. 24, σ. γ')

λικρίνεια τον νέο Σικελού; Θά ήταν έ μεγαλίτερος ήθωπούς τον κόσμου, έ μπορούσε νά προσποιηται τόν τρέμο έκεινο, που τον προξενούσε και μόνη ή ένθυμησες τών φοβερών Μπαρμπούτζηδων!

Γιά νά ήσυχάση κάπως, έ πατέρας μου προσπάθησε νά τον βάλη την ίδεα, διτε έ Μάζος και θά Βάρθος μπορούσε νά πηγαίνει στό διάδημα μας δέν θά έχρησίμευε σε τίποτα. Ίσως τό μόνο που θά έκανε, θά ήταν νά μάθουν σε έχρησοι που βρίσκεται έ Φραντζέσκος, νά τον παραφυλάξουν και, σε πρώτη εύκαιρια, νά τον ξεμπερδέψουν.

— Νά, υπέλαβε έ πατέρας μου τό καλλίτερο, είνε νά τους άφισμε νά νομίζουν πώς πνίγηκες.

(Έπεισε συνέχεια) **ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΚΟΥΡΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΥΛΑΚΙ

— Δέ μου λέσ, κυο-Κούρκο,
Τί ζητάς στό βούρκο;
Χοίρος σύ δέν είσαι!
Στά χωράφια ζήσες...

— «Ομορφο πουλάκι,
Άδικα μέ βρίζεις,
Σύ που φτερουγιζεις
Σέ περιβολάκι...
Βούρκοι, λασπονέρια
Μέ βτεριγκιζουν,
Λασπωμένα χέρια
Χρόνους μέ ταγίζουν...
Χοίροι εδώ γυριλίζουν!»

— «Αχ θά τι συνειθίσες
Δέν μπορείς νάφησης
Μέσ στό βούρκο βυθίσες;
Δέ θά ξεκολλήσης!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

βαία νά τό λένε, γιατί αύτός πάντα θά ωρωτούσε γιά μένα τους. Φαράδες τού Νόρθπορτ. Κ' έτσι θά πάψη τό κυνήγι του, θά πάρη τόν άδελφό του και θά σηκωθούν νά φύγουν από τό έδω, γιατί είμαι βέβαιος, βεβαίωτας, πώς δέν ήλθαν γιά τόπο αλλο, παρά γιά νά κάμουν τόν έκδικησης τους. «Αχ, σινιόριο, γιά τό Θεό, σάς τό ζήτω γιά χάρι μεγάλη, μάνη πήγε σε κανένα διάστημα ζώνη! Αφίστητε τους, θά καλός μας είμαι έδω και βγάλω πολλούς παράδεις. Θά τήν ώρκισε δέναια γά κρατήση τό μωσικό αλλά ζέρετε, σινιόριο, τό μωσικό που τό έρευν δυό, δέν είνε πιά μωσικό και ή γυναίκες..

**

Ελεύθερος!

— Όπως μπορείτε νά τό φαντασθήτε, άκουσα χωρίς σχέδιν νά πάφω τήν άναπνοή μου δίλη αύτή τήν έδειν. «Αφού έ Φραντζέσκος ήταν τόσο δέναιος πάντα μας δύο Σικελοί γιά νά τόν σκοτώσουν, γιατί νά μή τό μάθη ή άστυνομία, νά τους έχηρ υπό έπιτήρηση δόσο νά φύγουν, ή νά τους διώξει κηόλα, νά τους άπειλάση ή ή ίδια;

— Άλλα έ πατέρας μου δέν έσυμφωνησε.

— Ήπιόθεσες τό Φραντζέσκο, είπε, είνε δέλιαστόλου έξαιρετική. Δέν, έχομε ώρισμένα πράγματα νά καταγγείλωμε και τό διάδημα μας δέν θά έχρησίμευε σε τίποτα. Ίσως τό μόνο που θά έκανε, θά ήταν νά μάθουν σε έχρησοι που βρίσκεται έ Φραντζέσκος, νά τον παραφυλάξουν και, σε πρώτη εύκαιρια, νά τον ξεμπερδέψουν.

— Σωστά! έφωναξε έ νέος Σικελός έτσι: είνε, σινιόριο! Αφίστητε ήσυχη τήν άστυνομία! Και στόν τόπο μας, ποτέ δέν τήν άνακτατεύουμε...

— Νά, υπέλαβε έ πατέρας μου τό καλλίτερο, είνε νά τους άφισμε νά νομίζουν πώς πνίγηκες.

— Επειτα συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΤΟΥ 1916

Μέ τας 420 σελίδας του.—Μέ τας 500 εικόνας του.—Μέ τὸν θαυμάσιον «Έργον Δαλλιγύν».—Μέ τὸ περιεργότατον ἀστυνομικὸν ἡ «Κασσετίνα».—Μὲ τὴν περιπτειώδη «Ἀρπαγὴν τῆς Ναδίας».—Καὶ μὲ χίλια δύο ἄλλα.

Τιμάται : **ΑΔΕΤΟΣ δραχμ. 8.—ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ δραχμ. 11**

Εἶναι ἥδη ἔτοιμος καὶ ἀποστέλλεται καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον, τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν (λεπτ. 50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρ. 1,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.)

λᾶς τοῦ Μέλλοντος (0) μὲ "Ἐρωτα τῆς Πατρίδος, Κάπιαν, Χρυσανγήν, Ιωσενγενῆν.

"Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της; Ἐλληνικὴ Δέξαν (πολὺ ωραῖο τὸ πρῶτο σου γραμματάκι· πολλὰ χαριτώματα στὴν ἀγαπητὴν μου καὶ ἀληθινότερην Δ. Χ. γράφε μου συχνά;) Ἀντοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου (Διαγωνισμοὺς; σᾶς ἑτοιμάζω τολλούς ἀφίστε ὅμως νὰ περάσῃ ὁ αποκλεισμός; νὰ λάβων μέρος ὅλο;) Ἐλλῆρα τοῦ Ὀλύμπου (ἡ ἀπόστολη γίνεται ταχικά στὸν Π. Κ.) Ἀστέρα τῆς Νίκης, (ἔστειλα· εὐχαριστῶ γὰρ δος γρίφεις;) Θαλασσοπόρον τῶν Κυκλαδῶν (τὰ Ἰαβαῖα· μετὰ τοὺς διαγωνισμούς τοῦ σχολείου, στελέ μου καὶ ἄλλα;) Ἀλέξανδρον τοῦ Μακεδόνος (δὲν εἰμιορφῶ νὰ τὴν χρῆσην μοποίων· πολὺ αἰτεῖσθαι; Κωρασισμένη;) Ὑπερασπιστὴν τῆς Σπάρτης (ναι, καὶ δύο τὴν ἔνδοραδός ἂν θέλῃς;) Καλόγρηρον Σαμονῆλη (αὐτὸς σὺν ἐνέκρινα· ἰγνεῖς καλά;) Δημη. Σ. Μπεσόδ. (συνεμφωνάθη· ὅφελεις; ὑπόδοπον δρ. 3,75;) Ἐλληνόπολο (τὴν ἐσημειώσα;) Ἐλλῆρα Νικητῆριν (ίνε εἰς τὸν τάμον τοῦ 1897· ἔστειλα;) Ρωβίσον (άν εἰναι σχεδιασμένοι τεργικά, ναι;) Ἐγγλεζάκι (χατίρω ποῦ ἔγεινες καλά καὶ εὐγχαριστῶ διὰ τὸ νέον ἐσπειρώματο;) Γενναλαν Φυχῆρη (τὰ Ἰαβαῖα ὅλα;) Βοσκοπούλων τοῦ Πηλήσιου (ἐλπίζων αὐτὴν τὴν ἔδομαδα;) Καμίλιαν (ἔλασα, εὐχαριστῶ;) Δοξασμένοντος Ελλούσιαν (ἔχει καλός;) Οὐρανίου Θόλου, Ν. Πόδουν, Χάσιαν κτλ. πτλ.

"Ηρωα τῆς Γραβάτης, Ἐλληνικὸν Οὐραρόν, Μαΐμονδιτον, Μεγάλην Ἐλλάδα, Θαλασσοπόβην τὸ Στόλον (ἔστειλα). Ναντάκι τῆς Καρβάλλας, Μυσσωτίδα (ἔλασα). Εἰς δοσας ἐπιστολὰς ἔλασα μετὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 162ου Διαγωνισμοῦ
Δεκεμβρίου-Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19 Μαρτίου.

36. Λεξιγρίφος.

"Ἐνα; υδρὶ τοῦ Ἰακὼβ
Μὲ ἄνθη ἐστεφανωθῆ
Καὶ Κράτους εὐρωπαῖκου
Τὸ σύνομα ἔδηλωθεν.
Ἐστάλη ὑπὸ Ι. Γ. Χιδηρογλούν

37. Συλλαβόγριφος

Τρεῖς φθόγγοις μονοικούς;
"Ἄγιονεωής,
Μιὰ λίμνη ωστοική,
Θε φανερωθεῖσα.

Ἐστάλη ὑπὸ Αἰσθημάτος τῆς Πατείδος
38. Στοιχειόγριφος

Ἐγεῖ τῆς Ἀγγλίας
Κάποια ἀποκία·
"Ἄν ἀπ' τὴν οὐρά της
Διὸς σπανδόλους βγάλω,
"Εὐθρικό της Κράτους
Βλέπω εὖθες μεγάλο.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου
39. Μεταγραμματισμός

Μὲ ο ἔκθετον... λευκόν
Μὲ Α νησὶ Ἐλληνικόν.
Ἐστάλη ὑπὸ Υποδούλου "Ελληνος

40. Μωσαϊκόν
"Ἡρα, Θέμι; καὶ Ἐσάπη
Περσεφόνη καὶ Ἐστία'
"Ἄν ἀπ' ὅλες πάρης κάτι,
Σχηματίσεις ἄλλη μία.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐλλάδος

41. Δίευγον

* * * * * Νάνεικαστασιοῦν οἱ ἀστερί-
σκοι διὰ γραμμάτων οὔτοις,
* * * * * ώστε νάνεικαστασιοῦνται: ὅ-
ριζοντες, ἔκω, ζῶν φο-
τηγόν· κάτω, πόλις τῆς
Θεσσαλίας. Καθέτως δέ, ἐξ
ἀριστερῶν κατὰ σειράν: οἴ-
πωροικόν, ὕδικόν πτηνόν, μέρος ἐν ἐρήμῳ
καὶ ἐμητριακόν.

42—44. Αστέρα Παροράματα

1.— "Ο ὅλος εἰνε σῶον.
2.— Η θύρα εἰνε μουσικὸν ὄργανον.
3.— Ο κόλαξ πετᾶ.

45. Ἀκροστιχὸς ἐξ ἀντιδέτων
Νὰ εὑρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων
τοιάδε, διστάρχικά των νάντοτελούν πόλιν
τοῖς: Ἐλλάδος:

Γέρων, κακία, βάθος, στενός, μαθρος, ἀνί-
κανος, μέρος, ἥμέρα.
Ἐστάλη ὑπὸ Αἰματωμένο Εἴρος

46. Φωνηγεντόλιτον
κτ - φυ - κ - γόρας
Ἐστάλη ὑπὸ Αἰλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος

47. Γρίφος

Ο
Ο φίλ' ο δ καλός.
Ο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νεαροῦ Φιλοσόφου

[IZ'-22]
Τρέξτε, παιδιά μαζὶ τρέξτε
καὶ ἔνα ψῆφο δόστε
στὰ δικαιαστὰ φευδώνυμα
δύο, τοὺς συλλόγους «Νίκη»,
ποὺ μέσα σ' Ἐλλήνος φυχή
πετοῦν καὶ ἀντιλειποῦν.

[IZ'-23]
ΑΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΗΣ καὶ ΑΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

[IZ'-24]
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑΝ

[IZ'-25]
ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ποιὸ γῆγοιο Ἐλληνόπουλο οὐδὲ λειτήστην
τὴν λευκήν του ψῆφου γιὰ τὴν μεγάλη καὶ
ἔνδοξον Ἐλλάδα τοῦ Μέλλοντος, τὴν σεβαστὴν
εἰς τοὺς φίλους καὶ τρομεράν εἰς τοὺς ἔχρους;

"Ολοι καὶ δλαὶ τὴν ψῆφον σας στὴν

ΕΛΛΑΔΑ τοῦ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΟΙ ΔΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δῶσαν αἱ λύσεις, ἀδικηρότας φυλλαδίουν
ἐλήφθησαν ἀπὸ 14—20 Δεκεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Βασιλικὴ Γιαννούλη, Δ. Μπακού-
λας, Π. Α. Ἀλεξόπουλος, Κ. Ζέγκος, Κ. Ι. Χαρ-
τοφύλας, Γ. Ὀλόσεν, Ιουλία Γ. Λίσιμην, "Εν-
θάρταν, Αδβ. Φείντεναν, Χάνταν, Λουδ. Στοκίνης, Εφερ., Μπάουμαν, Κλάρα Μπάουμαν, Γερμανόπατας Κεκυριμένος Θησαυρός, Κ. Π. Καρανίας, Δ. Ι. Παναγιωτόπουλος, Ζαφερός Νότ., Δ. Κ. Ζαννίδης, Τὸ Ἐλληνόπουλον Πλατούτας, Κ. Ψύλλογλου, Βασ. Δ. Οικονό-
μου, ιω. Κουδούνας Εδαν., Γ. Μωραΐτης Χαρ., Γ. Παπαλάμπρου, Γ. Δ. Δάφνος, Ἐμ. Ν. Βεργίνος, "Αστρος Γάρος, Γενναία Ψυχή, Αν. Μ. Πικόρος, Ν. Ι. Τσάμης, Θ. Ν. Ἀντωνόπου-
λος, Γ. Π. Γιαννούληπούλος, Ιωάννα Θ. Μπά-
κα, Βλ. Γ. Βαλασσόπουλος, Κ. Α. Κροντηράς
Νικ. Δ. Δελύδης, Τηλ. Μακτός, Ἀντ. Χόρφαμαν,
Εμμ. Χάρταν, Βασ. Ι. Κόλλας, Φαληρίδος Θεούλιος, Θ. Μπάζηνης.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Γ. Α. Τσουνιλᾶς.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κ. Χρηστοφόριστης.

ΚΑΚΟΛΑΥΡΙΟΥ: Βασ. Γ. Σικάνης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Αν. Ν. Θεοδοσίου, Κ. Καπετανάκης

ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Βασ. Παπασούρης.

ΚΑΡΠΑΘΟΥ: Γ. Κ. Σουτσος, Πότιο Ι. Καλλιτ.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ανούσιατέα Μπέτση, Χρ. Γ. Θά-

νος, Αικατ. Γιλν., Ν. Φ. Ρουβινέτης, Ι. Ν. Ἀν-

τωνάκος, Ν. Κ. Δρούγκας, Ἀθ. Ν. Μπινάρης.

ΜΥΤΙΔΙΑΝΗΣ: Ελεήνη Μ. Κέπετης, Ν. Μ.

Κέπετης.

ΠΑΤΡΩΝ: Σ. Ξανόπουλος, Κ. Α. Λόντος

Λελές Π. Νικολόπουλος, Παρασκευούλα Ζερ.

Καλλιμανωτούλου, Μαρία Χ. Τριάντη,

Μπενόπουλος, Π. Πραστούλους.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δύο μὲ Ψευδώνυμα μὴ ἐγκεκρι-

μένται, Σ. Ν. Σαρρείδης, Μ. Φωκᾶς, Δ. Α. Κοντόλεων, ιω. Κ. Κούρταλης, ιω. Θ. Μπαζέας, Γρ. Ι.

Αρμανάντης, Θωμ. Ι. Πολίτης, Δ. Ηλιόπου-
λος, Άντωνας Χ. Κοροναίου.

ΠΥΡΓΟΥ: Ιω. Το. Μακρυγιάννης.

ΤΡΗΠΟΛΕΩΣ: Ι. Ν. Ντασάκης, Δ. Γ. Γαλα-

νόπουλος.

ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Κατίνα Κασιμ.,

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Δ. Λάμπτρος, Θ. Ν. Μικρός,

Ι. Δ. Νικολάδης.

ΧΙΟΥ: Μαρία Δ. Σπανούλοιν.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

"Ολῶν τῶν ἀντωτῶν τὰ δινόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κλεορεῖαν καὶ διληφθήσανται οἱ ἔξι τοῖς:

ΠΕΤΡΟΣ ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ ἐν Ἀθήναις, ΛΕΩΝΙ-